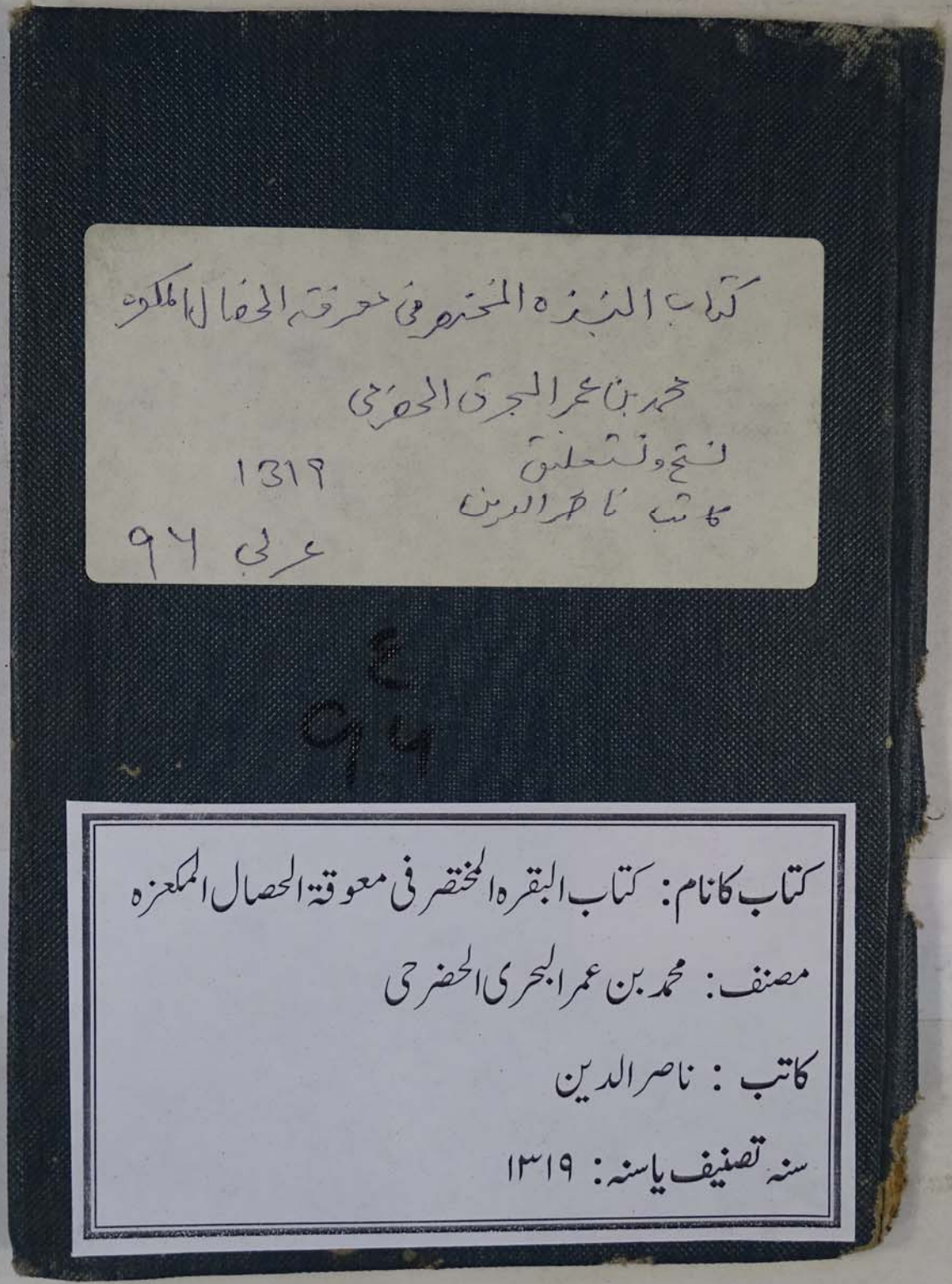
كتاب البقرة المختصر في معرفة الحصال المكفرة

محمد بن عمر البحري الحضرمي

نسخ وتعليق

كاتب ناصر الدين

1319

عربي ٩٦

٩٦

كتاب کا نام: کتاب البقرہ المختصر فی معوقۃ الحصال المکفرہ

مصنف: محمد بن عمر البحری الحضرمی

کاتب: ناصر الدین

سنہ تصنیف یا سنہ: ۱۳۱۹

محمد بن محمد المحرقي حديث - عربي

النبذة المختصرة في معرفة الحقل المكفوه
في المذاهب المقدمة والمؤخرة

کئے — مثلاً سڑکون کی تعمیر ۔ گندے علاقون کی صفائی
ن مین سے ۔ مٹی اور کیچڑ وغیرہ صاف کرنا ۔ صحت وصفائی
سروے —

یونیورسٹیون سے ملحقہ بیالیس تعلیمی اداروں کو مختلف
لئے ساڑھے
ن کے / نولاکھ روپیہ کی گرانٹ دی گئی ہے جسے
دیگر
ے کے تالاب ۔ کھیلون کے اکھاڑے تعمیر کرنے اور کھیلون اور
ن مہیا کرنے پر خرچ کیا جائیگا اس قسم کے عطیے دینے کیلئے

1991/

كتاب النبذة المختصرة في معرفة الخصال المكفرة

للذنوب المقدمة والمؤخرة العلامة محمد بن عمر

البرق الخضرمي قدس سره

1991

مالكه حامله صنعة العبد

كمان الترابي

كتاب النبذة المختصرة
في معرفة الخصال المكفرة
للذنوب المقدمة والمؤخرة
للشيخ العلامة
محمد بن عمر البجرق الحضرمي قدس سره

مالكه عبد الله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا

محمد والہ وصحبہ اجمعین وعلی التابعین لهم

باحسان الی یوم الدین اما بعد فقد

ذکر الامام الحافظ شهاب الدین احمد

بن حجر الکتانی العسقلانی رحمہ اللہ

فی

فی کتابہ المسمی بمعرفۃ الخصال المکفرۃ

للذنوب المقدمۃ والمؤخرۃ بنفا

وعشرین حدیثا عظیمۃ المقدار

ولکنہ اطالها بتخریج طرقها واسنادها

فاحببت تجریدها ومرادها لیسهل

حفظها المعین علی العمل بها یسر اللہ

لنا ذلک بمنہ وفضلہ امین

الخصلة الاولی

عن عثمان رضی الله عنه انه اسبغ الوضوء

روایت است از عثمان رضی الله عنه که بدرستی و اتمام کرد وضو را

فی لیلة شدید البرد ثم قال سمعت

در شب سخت سرما پس گفت شنیدم

رسول الله صلی الله علیه وسلم یقول

پیغمبر خدا را صلی الله علیه وسلم که میفرمود

لا یسبغ عبد الوضوء الا غفر الله له ما تقدم

تمام نمی کند بنده وضو را مگر آنکه می بامرزد خدا بیگمان آن بنده را

من ذنبه وما تاخر هکذا اخرجه

مر چه گذشته است از گناه او و هر چه متاخر است

بعد آینده مرتکب آن خواهد گشت

الحافظ ابو بکر بن ابی شیبة فی مصنفه

وسنده معاد تابعه علیه جماعة واصل

الحدیث فی الصحیحین ولیس فی شئ منهم زیادة

وما تاخر

الثانیة

وما تاخر وعن سعد ابن ابی وقاص

روایت است از سعد بن ابی وقاص رضی الله عنه

رضی الله عنه قال قال رسول الله

که گفت فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم

صلی الله علیه وسلم من قال حین

هر که بگوید هنگامیکه

یسمع المؤذن روایة یقول اشهد

میشنود موذن را که گفته و در روایتی است که میگوید یعنی آن موذن

ان لا الله الا الله وانا اشهد ان

گواهی میدهم که نیست هیچ الهی مگر خدا و من گواهی میدهم که لا اسلام

لا الله الا الله رضیت بالله ربا وبا

نیست هیچ معبود بحقی برای پرستش مگر خدا راضی شدم به خدا از روی بوبیت و به اسلام

دینا وبمحمد نبیا فی روایة رسولا

از روی دین و آئین بودنش و به محمد صلی الله علیه وسلم از روی نبوتش و در روایتی رسولا

غفر له ما تقدم من ذنبه وما تاخر

نیز آمده است آمرزیده شود مراورا هر چه گذشته از گناه او و هر چه متاخر است از آن یعنی بشیر خواهد کرد

وهكذا اخرجه الحافظ ابو عوانة
الاسفرأيني في مستخرجه الصحيح على
مسلم وقد اخرج مسلم وابو داود
والترمذي والنسائي وليس
عندهم فيه وما تاخر وعن
الثالث
ابن عباس رضي الله عنهما ان رسو
از ابن عباس رضی الله عنهما که پیغمبر خدا
المطلب
صلى الله عليه وسلم قال للعباس بن عبد
صلی الله علیه وسلم فرمود عباس بن عبد المطلب را
يا عباس يا عباس يا عماه الا اعطيتك
ای عباس ای عم من ایا عطا کنم ترا
الا امنحك الا احبوك الا افعل بك عشر
ایا بخشش کنم ترا ایا مخصوص به عطا کنم ترا ایا بکنم با تو ده
خصال اذا انت فعلت ذلك غفر الله لك
خصلتها هرگاه تو بکنی آنرا بیامرزد خدا ترا
ذنبك اوله واخره قديمه وحديثه خطاه
گناه ترا اول گناه را و آخر آنرا قدیم آنرا وجدید آنرا خطا آنرا
وعمده صغيره وكبيره سره وعلانيته عشر
وعمد آنرا خرد آنرا وکلان آنرا پنهان آنرا و آشکار آنرا ده
خصال ان تصلي اربع ركعات الحديث
خصلت این است که بکنی تو چهار رکعت نماز را تا تمام حدیث
الى اخره صلاة التسبيح هكذا رواه ابو
تا آخر صلوة تسبیح ۳ همچنین روایت کرده است
داود واسناده لا باس به واشار اليه
الترمذي واورده ابن خزيمة في صحيحه

وقال ان صح الخبر فان فى القلب من هذا
الاسناد شيئا ولم يعب ابن الجوزى
فى ذكره اياه فى الموضوعات وقول
الامام احمد لا يصح عندى فى صلوة التسبيح
شئ لا يلزم منه ثبوت الضعف لاحتما
الواسطة وهو الحسن وقد رواه ابو
داود فى طريق آخر ان النبى صلى الله عليه
وسلم قال ذلك لجعفر بن ابى طالب رضى الله
عنه

عند ورواه الحاكم فى حديث ابن عمر رواه
الترمذى وابن ماجة من حديث ابى رافع
واقوى طرقه حديث ابن عباس وقال
الحافظ عبد العظيم المنذرى رحمه الله
قد روى هذا الخبر من طرق كثيرة وعن
جماعة من الصحابة وصححه جماعة من
الحفاظ وعن ابى هريرة رضى الله عنه الرابع

روايتست از ابى هريرة رضى الله عنه

قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم

يقول اذا امن الامام فامنوفان الملائكة تغفر له
ما تقدم من ذنبه وما تاخر هكذا ارواه ابن وهب
فی مصنفه عن مالك بن انس بن يزيد عن
ابن شهاب وقد اخرجه مسلم وابن ماجة
فی حديث ابن وهب عن يونس وليس فيه
وما تاخر وعن علی رضی الله عنه قال
وروايت است از علی مرتضی رضی الله عنه گفت
قال رسول الله صلی الله علیه وسلم
فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم
من صلی سبحة الضحی رکعتین ایمانا واحتسابا
هر که نماز بگذارد سبحه ضحی را دو رکعت ازروی گرویدگی واحتساب آخر

کتب الله لها مائتی حسنة ومحا عنه مائتی سيئة
مینویسد الله تعالی مر اورا بدان دو رکعت دو صد نیکوی و محو کند از دو صد بدی دگناه
ورفع له مائتی درجة وغفرت له ذنوبه
وبلند گرداند برای او دو صد درجه و آمرزیده شود مر او را گناهان او
کلها ما تقدم منها وما تاخر الا القصاص اخرجه
همه آن از آن چه گزشته است از آن گناهان و از آن چه متاخر گشته است مگر قصاص که بگذشته نشود
ادم بن ایاس فی کتاب الثواب له باسناد ضعیف

الخامس

وعن انس رضی الله عنه قال قال رسول
وروایت است از انس بن مالک رضی الله عنه گفت فرمود پیغامبر خدا
الله صلی الله علیه وسلم من قرأ اذا اسلم
صلی الله علیه وسلم هر که بخواند وقتی که سلام دهد
الامام یوم الجمعة قبل ان يثنی رجليه فاتحة
امام روز جمعه از نماز جمعه پیش از آن که دو تا کند هر دو پای خود سوره فاتحه
الکتاب وقل هو الله احد وقل اعوذ
وسورة اخلاص وسورة فلق

برب الفلق وقل اعوذ برب الناس سبعا
و سورهٔ الناس هفت
سبعا غفر له ما تقدم من ذنبه وما تاخر و
هفت مرتبه آمرزیده شود مر او را آنچه گزشته است از گناه او و آنچه متاخر است
اعطی من الاجر بعدد من امن بالله
و داده شود از اجر به شمار کسی که ایمان آورد بخدا ایتعالی در روز
والیوم الاخر هکذا رواه ابو عبد الر
و بروز آخرت
السلمی وفی اسناد ضعف وفی مصنف
و در سند ضعف و در مصنف
ابن ابی شیبة عن اسما بنت ابی بکر الصدیق
ابن ابی شیبه روایت نموده از اسما بنت ابی بکر صدیق
رضی الله عنهما من قرا بعد الجمعة فاتحة
رضی الله عنهما که هر که بخواند بعد از جمعه سورهٔ فاتحه
الکتاب وقل هو الله احد وقل اعوذ
و سورهٔ اخلاص و سورهٔ فلق
برب

برب الفلق وقل اعوذ برب الناس حفظ
و سورهٔ ناس را نگاهداشته
ما بینه وبین الجمعة الاخری وذکر ابو عبید
در میان ان جمعه و جمعه دیگر و ذکر کرده ابو عبید
نحوه ولم یذکر فیه الفاتحة وعن ابی هریرة
مانند آن و ذکر نکرده در ان خواندن سورهٔ فاتحه را - روایت است از ابی هریره
رضی الله عنه قال کان رسول الله صلی الله علیه
رضی الله عنه که گفت بود پیغامبر خدا صلی الله علیه
وسلم یامرنا بقیام رمضان من غبر ان یاتی ما فیه
وسلم که امر کرد ما را بقیام رمضان پیش از انکه بیاید ما در ان
بعزیمة ویقول من قام رمضانا ایمانا واحتسابا
بعزیمت و میفرمود هر که بپا دارد رمضان را از روی ایمان و از روی احتساب
غفر له ما تقدم من ذنبه وتاخر هکذا رواه
آمرزیده شود مر او را آنچه گزشته است از گناه او و چیزیکه متاخر است - و این چنین روایت کرده این حدیث را
الامام احمد فی مسنده وقد روی مسلم
امام احمد در مسند خود و تحقیق روایت کرده مسلم

وابن خزیمة فی صحیحه والنسائی والدارقطنی

وابن خزیمه در صحیح خود و نسائی و دارقطنی

وغیرهم قوله من قام رمضان ایمانا واحتسابا

وغیر ایشان از قول آنحضرت را بر که قیام نماید رمضان از روی ایمان و احتساب

وفی روایة صام بدل من قام غفر الله له ما تقدم

و در روایتی صام یعنی روزه دارد بدل من قام می آمرزد خدا تعالی او را

من ذنبه وما تاخر وعن عبادة

چیزیکه گزشته است گناه او و بی ذکر و تاخر آمده روایت است از عباده

الصامت رضی الله عنه انه سال رسول

بن صامت رضی الله عنه که بدرستی او پرسید پیغمبر خدا را

الله صلی الله علیه وسلم عن لیلة القدر

صلی الله علیه وسلم از شب قدر که کدام است

فقال هی فی رمضان فالتمسوها فی عشر

پس فرمود آنحضرت آن شب در رمضان است پس التماس نمایید در دهه

الاواخر وانها فی وتر فی احدی وعشرین

اواخر رمضان و بدرستی ان شب در شبهای طاق است بیست و یکم

او ثلاث وعشرین او خمس وعشرین

یا بیست و سیوم یا بیست و پنجم یا بیست و هفتم

او سبع وعشرین او تسع وعشرین او فی

یا بیست و نهم یا در

اخر لیلة فمن قامها ایمانا واحتسابا غفر له

آخرین شب پس هر که قایم دارد از روی ایمان و احتساب اجر امرزیده شود مر او را

ما تقدم من ذنبه وما تاخر رواه الاحد

چیزیکه گزشته از گناه او و چیزیکه متاخر شود

احمد فی مسنده بطریق کثیرة رجاله ثقات

الثامن

وعن ابی قتادة رضی الله عنه ان رسول

و روایت است از ابی قتاده رضی الله عنه که بدرستی پیغمبر خدا

الله صلی الله علیه وسلم قال صیام یوم

صلی الله علیه وسلم فرمود روزه روز

عرفة یکفر ذنوب سنتین سنة ماضیة

عرفه پوشیده میکند و محو میسازد گناهان دو سال را یکسال گذشته

وسنة آية رواه مسلم في صحيحه ورواه
دیگ سال آینده روایت آنرا مسلم در صحیح خود روایت نموده
ابو سعيد النقاش الحافظ في اماليه من حديث
ابو سعید نقاش حافظ در امالی خود از حدیث
ابن عمر وقال فيه غفر له ما تقدم من ذنبه و
ابن عمر وگفت درآن آمرزیده شود مراورا آنچیزیکه گذشته از گناه او
ما تاخر وعن ام سلمة رضي الله عنها
وآنچیزیکه متاخر است روایت است از ام سلمه رضی الله عنها که او از ازواج مطهرات است
انها سمعت رسول الله صلى الله عليه
که بدرستی او شنیده پیغامبر خدا را صلی الله علیه وسلم
وسلم يقول من اهل لحجة او عمرة من
میفرمود هرکه قصد کند و احرام ببندد به حج یا عمره از
مسجد الاقصى الى المسجد الحرام غفر له
مسجد اقصی بسوی مسجد حرام آمرزیده میشود
ما تقدم من ذنبه وما تاخر او وجبت
مراورا ماتقدم از گناه او و ماتاخر یا واجب میشود
له الجنة

التاسع

له الجنة شك الراوي رواه ابو داود
مراورا بهشت شک راوی دربن دو لفظ روایت کرده این را ابو داود

العاشر

في السنن وعن عبد الله بن مسعود رضي
در کتاب سنن روایت است از عبد الله بن مسعود رضی الله عنه
الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله
گفت شنیدم رسول خدا را صلی الله
عليه وسلم يقول من جاء حاجا غير ذي وجهة
علیه وسلم میفرمود هرکه بیاید حج کند در حالی که نیخواهد وجه
الله فقد غفر الله له ما تقدم من ذنبه
خدا را پس تحقیق آمرزید خدا تعالی او را آنچیزی که ماتقدم است از گناه او
وما تاخر وشفع له فيمن دعا له رواه

وآنچیزی که متاخر است و در بنده شفاعت میکند مراورا در آن کسان که خوانده اند او را روایت نموده

الحادي عشر

ابو نعيم في الحلية وقال حديث غريب وعن
ابو نعیم در کتاب حلیه خود و گفت حدیثی غریب است و روایت است
عائشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله صلى الله
از عائشه رضی الله عنها گفت فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم

علیه وسلم اذا اخرج الحاج من بیته کان فی
چون بیرون آید حاجی از بیت الله باشد در
حرز الله فان مات قبل ان یقضی لسکه فقد
نگاهبانی خدا پس اگر بمیرد پیش ازان که ادا نماید عبادت حج
وقع اجره علی الله وان بقی حتی یقضی
واقع شد اجر او بر خدا و اگر باقی ماند تا که ادا سازد
نسکه وغفر الله له ما تقدم من ذنبه
حج خود را امرزد خدای تعالی او را آنچه گذشته از گناه او
وما تاخر و انفاق الدرهم فی ذلک
و آنچه تاخر است و خرج نمودن یک درهم دران برای
یعدل اربعین الف الف فیما سوی فی
چهل هزار هزار را که در ما سوای آن در راه
سبل الله رواه ابو عبد الله ابن منده
خدا تعالی انفاق نماید روایت نموده ازا ابو عبد الله ابن منده
فی امالیه و ابو حفص ابن شاهین وفیه
در امالی خود و روایت ابو حفص ابن شاهین و در آن

نگاره

نگاره وعن جابر بن عبد الله قال قال رسول
نگاریست روایت است از جابر بن عبد الله گفت که فرمود پیغامبر خدا
الله صلی الله علیه وسلم من قضی نسکه وسلم
صلی الله علیه وسلم هر که ادا نماید حج خود را و ایمن باشد
المسلمون من لسانه ویده غفر له ما تقدم من ذنبه
مسلمانان از زبان او و دست او امرزیده میشود مر او را آنچه گذشته از گناه او
وما تاخر اخرجه احمد بن منیع و ابو یعلی فی
و آنچه تاخر است
مسندیهما وفیه ضعف وعن النبی صلی الله علیه
و از پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم
وسلم قال من صلی خلف المقام رکعتین غفر له ما تقدم
گفت هر که بگذارد پس مقام ابراهیم دو رکعت امرزیده شود او را آنچه گذشته
من ذنبه وما تاخر وحشر یوم القیمة الامنین
از گناه او و آنچه تاخر است و محشور شود روز قیامت از ایمن کردگان
هکذا اخرجه القاضی عیاض فی الشفا
و این چنین اخراج نمود او را قاضی عیاض در کتاب شفا

بغیر اسناد ولا عن وعن انس بن مالك رضی الله
بغیر اسناد و بغیر نسبت به صحابی و روایت است از انس بن مالک رضی الله

عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه
عنه گفت فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم

وسلم من قرأ اخر سورة الحشر غفر له ما تقدم
هر که بخواند آخر سوره حشر را آمرزیده شود مر او را

من ذنبه وما تأخر اخرجه ابو اسحق الثعلبی
چیزیکه مقدم از گناه او و چیزیکه متاخر است

فی تفسیره مسندا وفیه ضعف وعن
از

رضی الله عنه قال قال رسول صلی الله علیه
بن مالک رضی الله عنه است گفت فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم

وسلم من علم ابنا له القرآن نظرا غفر الله
هر که بیاموزاند پسر خود را قرآن ناظره آمرزیده شود

له ما تقدم من ذنبه وما تاخر ومن علم اباه
مر او را چیزیکه مقدم است از گناه او و چیزیکه متاخر است و هر که بیاموزاند او را

ظهرا فکلما قرأ الابن آیة رفع الله الاب لها
زبان پس هر که خواند آن پسر آیه را بلند گرداند خدا تعالی پدرش را بآن

درجة حتی ینتهی الی آخر ما معه من القرآن
یک درجه تا آنکه منتهی گردد تا آخر آنچه از قرآن

الخامس عشرة

رواه الطبرانی وغیره وعن اصبهانی
روایت است از اصبهانی

رضی الله عنها انها کانت تکثر الصیام
رضی الله عنها که بسیار می کرد روزه

والصلوة والصدقة فدخل علیها رسول
و نماز و صدقه پس بر آمد بروی رسول خدا

الله صلی الله علیه وسلم فشکت الیه ضعفها
صلی الله علیه وسلم پس شکایت آنحضرت بسوی آنحضرت ناتوانی خود را

فقال ساخرك بما هو عوض من ذلك
پس فرمود آنحضرت صلی الله علیه وسلم که خبر دهم ترا بچیزیکه آن عوض است ازین

سبحین الله مائة مرة فتلك مثل مائة رقبة
تسبیح یعنی سبحان الله گوی صد بار پس این مانند صد برده است

تهدیها

مائة مرة فذلك مثل مائة بدنة مجللة مانند صد شتر ناده اند جل دار که هدی میکنی

متقبلة وتكبير الله مائة مرة فهنا صد بار پس اینجا آنرا والله اکبر گوی

يغفر لك ما تقدم من ذنبك وما تاخر

آمرزیده میشود ترا

رواه ابو الشيخ الاصفهاني وفي

السادس عشرة اسناده ضعيف وروي عن النبي صلى الله

عليه وسلم انه قال من عدى البحر اربعين

موجة ويكبر الله غفر الله ذنوبه ما تقدم منها

وما تاخر وان الامواج والتكبير لتحت الذنوب

حتا

در حاشیه قبول کرده شده است ۴

حتا ذكره ابو الحسن الربعي في فضايل الشام وعن

انس بن مالك رضي الله عنه قال قال رسول

الله صلى الله عليه وسلم مدينة بين جبلين

يقال لها عكا من دخلها فها غفر الله له

ما تقدم من ذنبه وما تاخر ومن خرج

منها رغبة عنها لم يبارك لها في خروجه

وبها عين تسمى عين البقر من شرب

منها ملا الله بطنه نورا ومن افاض

عليه منها كان طاهرا الى يوم القيمة

ذكره ابو الحسن الربعي ايضا في فضايل الشام

وفيه نكارة وعن ابن عمر رضي الله عنهما

قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

من قاد مكفوفا اربعين خطوه غفر له ما تقدم

من ذنبه وما تاخر رواه ابن منذر في

التاسع عشر امالية وقال حديث غريب وعن

ابن عباس رضي الله عنهما قال قال

رسول

رسول الله صلى الله عليه وسلم من سعى

لاخيه المسلم في حاجة قضيت له او لم تقض

غفر الله ما تقدم من ذنبه وما تاخر و

كتب له براتان من النار وبراة من

النفاق رواه احمد بن الناصح المفسر و

رجاله ثقات وعن انس بن مالك العشرون

رضي الله عنه قال قال رسول الله

صلى الله عليه وسلم ما من عبدين متحابين

في الله يلتقيان فيتصافحان ويصليان
على النبي صلى الله عليه وسلم الا لم يتفرقا
حتى يغفر لهما ذنوبهما ما تقدم منهما
وما تأخر اخرجه ابو يعلى الموصلي و
الحادي والعشرون الحسن بن سفيان في مسند يهما وابن
حبان في كتاب الضعفا وعن
سهل بن معاذ بن انس عن ابيه ان رسول
الله صلى الله عليه وسلم قال من اكل طعام
فقال

فقال الحمد لله الذي اطعمني هذا الطعام
من غير حول مني ولا قوة غفر له
ما تقدم من ذنبه وما تاخر ومن لبس
ثوبا فقال الحمد لله الذي كساناه هذا
من غير حول ولا قوة غفر له
ما تقدم من ذنبه وما تاخر رواه
ابو داود في السنن باسناد حسن
الثاني والعشرون وعن انس بن مالك رضي الله عنه

قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
ما من معمر يعمر في الاسلام اربعين سنة
الا صرف الله عنه الجنون والجزام والبرص
فاذا بلغ الخمسين خفف الله عليه حسابه
فاذا بلغ الستين رزقه الله الانابة
اليه فاذا بلغ السبعين احبه الله واحبه
اهل السما فاذا بلغ الثمانين قبل الله حسناته و
تجاوز عن سيئاته فاذا بلغ التسعين

غفر

غفر الله ما تقدم من ذنبه وما تاخر وسمى اسير الله
في الارض وشفع في اهل بيته رواه البيهقي
في كتاب الزهد ورجاله ثقات ورواه
ايضا الامام احمد وابو يعلى الموصلي في
مسنديهما وقد روى هذا الحديث من
طرق كثيرة ورواه ايضا عن النبي صلى الله
عليه وسلم عثمان بن عفان وابو هريرة
وشداد بن اوس وابن عباس وابن

عمر وغيرهم رضي الله عنهم وزاد بعضهم في
آخره فاذا بلغ مائة سمي حبيب الله في الارض
وحق على الله ان لا يعذب حبيبه فاذا بلغ
ارذل العمر لكيلا يعلم بعد علم شيئا كتب الله له
مثل ما كان يعمل في صحته من الخير وزاد
بعضهم في اوله المولود حتى يبلغ الحدث
ما عمل من حسنة كتبت لوالده ووالدته
وما عمل من سيئة لم تكتب عليه ولا على

والديه

والديه والحديث مشهور ولد شواهد
كثيرة في الله سبحانه اعلم وصلى الله
على سيدنا محمد وآله
وصحبه وسلم
والحمد لله رب
العالمين

قد وقع الفراغ من تحرير هذا الكتاب يوم الاثنين خمسة عشر يوم رمضان
سنة ١٣١٩ على يد ناصر الدين عبد القادر بن محمد حسين يعني عفا الله عنهما

محمد عبد اللطيف خان
صحاف ۱۳۱۷ھ